

CLUB DE LECTURA

Montserrat Roig
*Digues que m'estimes
encara que sigui mentida*

Tertúlia 1 d'octubre 2019
19 h

Amb el suport del Servei de Biblioteques de la Diputació de Girona

L'Autora:

Montserrat Roig

(Barcelona 1946-1991)

Filla de Tomàs Roig i Llop. Llicenciada en filosofia i lletres, fou lectora de castellà a la Universitat de Bristol. Guanyà el premi Víctor Català amb *Molta roba i poc sabó* (1971), on, amb tècniques realistes i psicològiques, descriu la generació universitària nascuda a la postguerra, tema que és ampliat i contrapuntat històricament a la novel·la *Ramona, adéu* (1972). El 1976 guanyà el premi Sant Jordi de novel·la amb *El temps de les cireres* (1977), a la qual seguiren *L'hora violeta* (1980), *L'òpera quotidiana* (1982) i *La veu melodiosa* (1987) i els relats *El cant de la joventut* (1989). També fou autora de notables obres d'assaig històric, com la biografia *Rafael Vidiella, l'aventura de la revolució* (1976) i *Els catalans als camps nazis* (1977), premi Crítica Serra d'Or, sobre la dona, com *¿Tiempo de mujer?* (1980) i *Mujeres hacia un nuevo humanismo* (1982), o d'altres obres com *L'agulla daurada* (1985), sobre una estada a la ciutat de Leningrad, *Barcelona a vol d'ocell* (1987), en col·laboració amb X. Miserachs, i *L'autèntica història de Catalunya* (1991), en col·laboració amb el dibuixant Cesc, i el recull de proses *Digues que m'estimes encara que sigui mentida* (1991). En el camp del periodisme, col·laborà a *Serra d'Or* amb entrevistes que aplegà a *Retrats paral·lels* (1975 i 1976), a *Destino*, *Tele-exprés* i *Triunfo*, entre d'altres publicacions, i també a la televisió, on es destaquen les entrevistes amb el títol genèric de *Personatges*, algunes de les quals foren també publicades. Les col·laboracions periodístiques dels darrers anys al diari *Avui* es publicaren pòstumament en el recull *Un pensament de sal, un pessic de pebre* (1992).

Font: Enciclopèdia Catalana

L'obra:

Editorial: labutxaca

Temàtica: Novel·la contemporània

Col·lecció: LABUTXACA

Nombre de pàgines: 224

Un recorregut íntim i personal per les "pàtries vitals" de l'autora.

Digues que m'estimes encara que sigui mentida (1991)

Digues que m'estimes encara que sigui mentida és un recull d'articles i reflexions sobre l'ofici d'escriure, la mirada de la narradora femenina, la memòria com a recurs vital i literari i una definició de les geografies literàries de les ciutats, elaborada a partir de l'evolució paral·lela de la dona i la ciutat de Barcelona al llarg de la història. Una compilació dels temes recurrents en la narrativa de Montserrat Roig, escrita tot just un any abans de la seva mort.

Digues que m'estimes encara que sigui mentida és un mapa mil·limetrat de l'univers particular de Montserrat Roig. En aquest llibre reflexiona sobre l'escriptura prenent com a punt de partida la seva condició de dona. Com assenyalava Manuel Vázquez Montalbán a l'*Avui* (novembre 2001), "la Roig feia servir el sentiment com un instrument de coneixement tan vàlid com la raó o, en tot cas, necessàriament complementari". Si alguna cosa caracteritza l'estil de Montserrat Roig és la seva capacitat per barrejar-hi les seves vivències i la seva autobiografia, donant-li una flaire reconeguda que permet al lector sentir-se identificat en la lectura.

En aquest recull d'articles, Montserrat Roig ens endinsa en temes com la problemàtica de la dona autora en un món dominat pels cànons de creació masculina o la recuperació de la memòria, pròpia i històrica. Aquest ús dels records com a material per escriure ens revela una autora apassionada per recuperar de l'oblit les històries de les persones anònimes. Amb la consciència d'una escriptora a temps complet, s'apropia de les paraules d'Ernesto Sábato -qui va qualificar els escriptors com a "testimonis"- quan assenjala que "l'artista que de debò és profund ofereix de manera inevitable el testimoni d'ell mateix, del món on viu i de la condició humana, del seu temps i de la seva circumstància. No hi ha dubte que les escriptores senten aquesta fosca i obsessiva necessitat. No escriuen a estones, escriuen sempre".

"Consciència de finitud, atrapar el temps. Heus aquí el plaer i el càstig de l'ofici d'escriure. A la trama de la narració m'invento que el temps no s'acaba, quan sé que s'acaba". Paraules premonitòries? Aquest llibre és el seu testament, escrit un any abans de la seva mort prematura. Un recull de les seves inquietuds vitals i literàries. Perquè viure i escriure eren, per a la Roig, dues realitats indestruïbles.

Enllaços d'interès:

lletra – La literatura catalana a Internet

<https://lletra.uoc.edu/ca/autora/montserrat-roig>

Visat

<http://www.visat.cat/traduccion-literatura-catalana/cat/autor/11/montserrat-roig.html>

Fragments de l'entrevista que Maria Aurèlia Capmany va fer a Montserrat Roig, publicada a la revista *Cultura* l'abril de 1991:

<http://www.ara.cat/2011/10/27/580221974.pdf?hash=eb77482af9111f6883a037ed95ef5d8a001168a9>

Audiovisuals

Montserrat Roig. Retrat d'una mirada (durada: 30')

<http://www.ccma.cat/tv3/alcanta/programa/Montserrat-Roig-Retrat-duna-mirada/video/4325170/>

Retalls (TVC 2004) (durada: 15')

http://www.edu3.cat/Edu3tv/Fitxa?p_id=682

Montserrat Roig. Cops de geni (2009) (durada: 24')

<http://www.xiptv.cat/cops-de-gen/capitol/montserrat-roig>

Programa Identitats (TVC 1988). Josep Maria Espinàs entrevista Montserrat Roig (durada: 56')

<http://www.ccma.cat/tv3/alcanta/identitats/montserrat-roig/video/2874310/>

Arxiu d'entrevistes del programa Personatges:

<http://www.rtve.es/alcanta/videos/personatges/>

Biblioteques
Diputació de Girona

Ajuntament de Figueres
Cultura

BIBLIOTECA FAGES DE CLIMENT

FIGUERES